

Виставка - Театр. Душа народу

<https://www.facebook.com/100000943996304/posts/pfbid02tPGStx7HRZpsEiKr5aKEurUwegNSu2wr3QX41wQMeToZZz3WLygERUDeXrRMTi71>

16 березня 2023, четвер

Автор: Сергій Кутняков (Маріуполь)

«Театр. Душа народу». Так називається виставка в Національному академічному драматичному театрі імені Івана Франка, відкрита до трагедії 16 березня 2022 року у Маріуполі. Драмтеатр міста і сотні людей, які ховалися в ньому від російських обстрілів і бомбардувань, були знищені. Комуś пощастило вибратися, врятуватися, але цей воєнний злочин рашистів залишився в пам'яті маріупольців, всієї України назавжди.

Виставку презентувала відома мисткиня театру **Olga Demidko** (див. відео) з дуже проникненою розповіддю про історію театрального життя у місті та самого будинку, акторського колективу. Фотороботи з її та інших архівів, знімки минулого березня можна переглянути тут. Мені довелося розповісти японським журналістам про долю моєї родини, яка перебувала під час бомбардування в драмі. Як попали туди, як вижили, як вибиралися з оточеного міста.

Потім акція вшанування пам'яті загиблих під Національною оперою України імені Т. Г. Шевченка з десятків свічок на фоні літер ДІТИ. Тих, які були написані на Театральній площі перед Маріупольським драмом. Багато людей там виступило, попросили і мене. Про потребу формувати театральні, культурно-мистецькі проєкти, аби зараз і при поверненні до Маріуполя відроджувати театральне і творче життя. Бо театр і мистецтво можуть бути там, де є творчі, креативні люди. І де є Україна.

Тому СЛАВА УКРАЇНІ, а ворогам смерть!!

Театр. Душа Маріуполя

Я – Маріупольський Театр. З 1960 року я височів в центрі Театральної площі, в самому серці мирного міста...

В моїх стінах вирувало мистецтво, я був осередком мистецтва та культури, але з 24 лютого 2022 року став прихистком тисячам мирних маріупольців, які рятувалися під моїм дахом від ворожих обстрілів і снарядів...

Моя сцена приймала артистів та збирала оплески, але з часів повномасштабного вторгнення росії її куліси перетворилися на ковдри для наляканих маріупольців...

Моя глядацька зала бачила тисячі вистав, та, через необхідність готувати їжу на багатті для майже 2000 осіб, її дерев'яні крісла були розібрані на дрова...

Моя люстра виблискувала кришталем, коли починалися вистави на сцені, а в залі променіли софіти... Але під час авіаудару вона розлетілася на тисячі шматочків, як віра на виживання в моїх стінах...

Це мої барельєфи, які почорніли від горя... Монументальне оздоблення інтер'єрів раніше вражало театралів своєю величчю, а через влучання авіабомби стіни та дах перетворилися на завали, з-під яких чулися останні крики поранених людей...

Простір перед моєю будівлею був святковою локацією. Головна ялинка Маріуполя, багатолюдні концерти, гучні фестивалі та ярмарки, важливі події збирали десятки тисяч містян. Біля мого входу призначали побачення та зустрічі, завжди домовлялися кодовою фразою «Зустрінемося на Драмі»... А перед моїм знищенням на Театральній площі майорів напис «ДІТИ», як нагадування, що я намагаюся зберегти життя мирних маріупольців...

Я був пам'яткою архітектури та став місцем пам'яті...

Я – театр, який має унікальну історію, але через безжальність окупантів став найстрашнішою сторінкою в історії Маріуполя. Символом трагедії. Символом болю. Символом війни.

16 березня 2022 року російська армія скинула авіабомбу на будівлю маріупольського Драматичного театру, де на той час перебували сотні цивільних, зокрема діти. Точна кількість загиблих внаслідок авіаудару досі не встановлена.

Скріншот - Оригінал

m/100000943996304/posts/pfbid02tPGStx7HRZpsEiKr5aKEurUwegNSu2wr3QX41wQMeToZZz3WLygERUDeXrRM Face

Сергій Іванович

March 16 · 🌐

"Театр. Душа народу". Так називається виставка в [Національний академічний драматичний театр імені Івана Франка](#), відкрита до трагедії 16.03.2022 у Маріуполі. Драмтеатр міста і сотні людей, які ховалися в ньому від російських обстрілів і бомбардувань, були знищені. Комуś пощастило вибратися, врятуватися, але цей воєнний злочин рашистів залишився в пам'яті маріупольців, всієї України назавжди.

Виставку презентувала відома мисткиня театру [Olga Demidko](#) (див. відео) з дуже проникненою розповіддю про історію театрального життя у місті та самого будинку, акторського колективу. Фотороботи з її та інших архівів, знімки минулого березня можна переглянути тут. Мені довелося розповісти японським журналістам про долю моєї родини, яка перебувала під час бомбардування в драмі. Як попали туди, як вижили, як вибиралися з оточеного міста.

Потім акція вшанування пам'яті загиблих під [Національна опера України імені Т. Г. Шевченка](#) з десятків свічок на фоні літер ДІТИ. Тих, які були написані на Театральній площі перед Маріупольським драмом. Багато людей там виступило, попросили і мене. Про потребу формувати театральні, культурно-мистецькі проєкти, аби зараз і при поверненні до Маріуполя відроджувати театральне і творче життя. Бо театр і мистецтво можуть бути там, де є творчі, креативні люди. І де є Україна.

Тому СЛАВА УКРАЇНІ, а ворогам смерть!!

See Translation

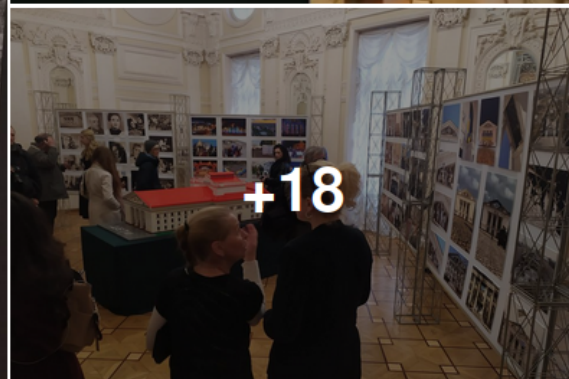
/100000943996304/posts/pfbid02tPGStx7HRZpsEiKr5aEurUwegNSu2wr3QX41wQMeToZZz3WLygERUDeXrRM Fa

Театр. Душа Маріуполя

Я - Маріупольський Театр. З 1960 року я височію в центрі Театральної площі, в самому серці мирного міста...
В моїх стінах вирвалося нищівство, я був осередком мистецтва та культури, але з 24 лютого 2022 року став прихистком тисячам мирних маріупольців, які ретувалися під моїм дахом від ворожих обстрілів і снарядів...
Моя сцена приймала артистів та збирала оплески, але з часом повномасштабного вторгнення росії її купіси перетворилися на ковадки для наляканих маріупольців...
Моя глядацька зала бачила тисячі вистав, то, через необхідність готувати їжу на багатті для майже 2000 осіб, її дерев'яні крісла були розібрані на дрова...
Моя люстра виблискувала кришталем, коли починалися вистави на сцені, а в залі променіли софити... Але під час авіаудару вона розлетілася на тисячі шматочків, як віро на виживання в моїх стінах...
Ці мої барельєфи, які погорили від горя... Монументальне оздоблення інтер'єру раніше вражало театралів своєю яскравістю, а через влучання снарядів стіни та дах перетворилися на завали, з-під яких чулися останні...

47

11 comments 15 shares

Коментарі - Скріншоти

n/100000943996304/posts/pfbid02tPGStx7HRZpsEiKr5aKEurUwegNSu2wr3QX41wQMeToZZz3WLygERUDeXrRM Fa

Це мої борельфи, які погорили від горя... Монументальне оздоблення інтер'єру рідше вражало театральні своєю величиною, а через влучання особисті стіни то дох перетворилися на звалища, з-під яких чулися останні

47 11 comments 15 shares

 Like Comment Share

All comments ▼

Olga Demidko

Дякую Вам щиро, **Сергій Іванович**, за те, що прийшли на відкриття виставки!!!

Like Reply See translation 14w

Сергій Іванович

Olga Demidko і Тобі, Олю, щира вдячність за творчу діяльність і проект! Продовжуй з натхненням й далі!!

Like Reply See translation 14w

Olga Demidko

Сергій Іванович, дякую Вам дуже за підтримку.)

Like Reply See translation 14w

Сергій Іванович

Olga Demidko працюємо, бо ми варті успіху!*)

Like Reply See translation 14w

Olga Demidko

Іван Іван, буде протягом місяця)

Like Reply See translation 14w

Write a reply...

Oksana Pehotskaya Hnatyshyn

Нехай спочивать усі хто там загинув, світла пам'ять їм. Це злочин, який вчинила та приховує росія. Але ми усі злочини пам'ятаємо.

16

1/100000943996304/posts/pfbid02tPGStx7HRZpsEiKr5aKEurUwegNSu2wr3QX41wQMeToZZz3WLygERUDeXrR

Сергій Іванович

Olga Demidko працюємо, бо ми варті успіху!*)

Like Reply See translation 14w

Olga Demidko

Іван Іван, буде протягом місяця)

Like Reply See translation 14w

Write a reply...

Oksana Pehotskaya Hnatyshyn

Нехай спочивать усі хто там загинув, світла пам'ять їм. Це злочин, який вчинила та приховує росія. Але ми усі злочини пам'ятаємо. Свідки окупації Маріуполя. Маріуполь це маріупольці, які вижили. Дуже боляче згадувати звірства, але ми живі, тому будемо жити далі, писати нові сторінки історії Маріуполя і культури.

Like Reply See translation 14w

2

Сергій Іванович

Oksana Pehotskaya Hnatyshyn дякую, обов'язково. Успіху!

Like Reply See translation 14w

Liudmila Deriabkina

Варвари.

Like Reply See translation 14w

Стелла Красовська

Дякую, важливий проект) 🙏 2

Like Reply See translation 14w